

סגן ניצב אריה עמית, קצין מיבצעים במרחב הירקון, מספר על חייו של שוטר, על רקע הפאניקה בעיקבות מעשי רצח וחטיפה של ילדים ועל פושעים היורים בשוטרים

„כשאני חוזר הביתה, אין לי כוח נפשי לילדים ולאשה. אני עייף ועצבני, נכנס למיטה והולך לישון”

ראיינה שרית ישי

„הילדים שלי עשו עליי חרם. אמרו לי שהם לא רוצים אבא כמוני, שאף פעם לא נמצא בבית”

„אני מרוויח 40 אלף שקל נטו לחודש, ואין טעם לספור כעת את שעות העבודה”

„כשאני מגיע לאובר־דאפט גדול, אני מרים טלפון לאמא שלי, שתכסה אותי”

„השלב שבו אתה מרביץ לנחקר הוא השלב שבו איבדת את הקרב נגדו, כי זה סימן שמוחך חלש מעלול”

„ילד־טוב־יושלים לא יכול להיות שוטר. העבריינים יעבדו עליו. שוטר טוב צריך לבוא מאותו הרקע”

„אני לא סטארסקי,

ולא אהיה האץ!

ריבונו של עולם. מלך חי וקיים תן בליבי דעה והשכל להשכין שלום וסדר בין עמך ישראל בארצנו נחלת אבותינו הקדושה. אנא השם. תן לי העוז והאומץ להציל עשוק מיד עושקו ומוכה מיד מכהו ואל תבוא שום תקלה על ידי חס ושלום לכל אדם מישראל. ולא יענש שום אדם בסיבתי או בשגותי. לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. צדק ויושר יהיו נר לרגלי להדריכני באמתך, ושמור צאתי ובואי לתפקידי לחיים ולשלום. למען דעת כל עמי הארץ שארצך ארץ השלום וצדק ילין בה. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים ליס מכסים. אמן.”

זוהי תפילה לשוטר שחברה על-ידי האדמור מקאליב שליט"א ומצאתי אותה

תלוייה מתחת לתמונתו של הרבי מלובביץ ליד מכתבתו של ילד-הפלא של מישטרת מרחב-הירקון. סגן-ניצב אריה עמית. בן 33. חתיך לא נורמלי ובהחלט לא נראה כמו שוטר שיגרת.

לצד תמונתו של הרבי מלובביץ תלויים גם מוסטרים של אי-טי ושל ילד בלונדי, המשחק עם כלב-הרים שווייצני ענק.

יש כאלה שקוראים לעמית השריף של תל-אביב. הוא קצין-המיבצעים של מרחב-הירקון ואחראי במיסגרת עבודתו על כל שוטרי התנועה והסיור, על יחידת החבלה, היחידה להשלטת סדר שהוא קורא לה „קומנדו”. על השוטרים המפוזרים בבתי-הקולנוע ובקבוצות הרחוב המחפשים מאוננים ומעשנים, על זונות הרחוב. על

ביטחון הפנים, על ספינות המישטרה המשייטות ליד חוף תל-אביב ואפילו על קציני הביטחון והג'א, שהוא קורא להם נוער בני 70.

עמית הוא בהחלט סיגנון חדש של שוטר. כשהוא לבוש במיכנסי ג'ינס, חולצת טי לבנה חתוכת שרוולים ואמודת-גינס, הוא נראה יותר כמו פלייבוי שמסתובב בברים התל-אביביים. הוא הגיע למישטרה מהצנחנים, אחרי שסיים את לימודיו בבית-הספר הריאלי ובפנימיה הצבאית. יליד חיפה, צבר בכל רמ"ח אבריו ויש אומרים שמאוד בקרוב יהיה מפקד מחוז תל-אביב.

הוא ידוע כחביבו של מפקד המחוז, ניצב אברהם תורגמן, ידוע גם כי המפכ"ל אריה

איבנן שם עליו עין. אך מטרת הראיון אינה לא היתה כדי לפרסם אותו ברבים. מט הראיון היא להאיר את עולמו הפנימי קצין מישטרה. מה הוא חושב, על מה חולם, איך מתנהלים חיי המישטרה שלו? הוא חושב על עבודתו. עמית עונה בפתח על כל השאלות. הוא מכיר היטב בעצמו, יורה תשובות מהמותן, ולפעמים כמה שזה מפליא, הוא אפילו מעלה תנבוח על שפתיו.

אומרים שהשוטרות שלו משתגשג אחריו.

הוא לא מתבייש להודות כי המישטרה היא את חיי המישטרה שלו ושאת סובלת. הוא מספר שהוא מסתדר בקושי המשכורת, אבל לא מקטר, כי הוא עו